

หัวข้อ: “Empty Chairs at Empty Tables” (เก้าอี้ว่างโต๊ะร้างน้ำตาริน)

เผยแพร่ผ่านเพจเฟซบุ๊ก วันที่ 6 ตุลาคม

วันที่: 6 ตุลาคม 2564 เวลา 6:19 น.

< Link: <https://fb.watch/8zsTCzL13f/> >

“Empty Chairs at Empty Tables” (เก้าอี้ว่างโต๊ะร้างน้ำตาริน) จากละครเพลง “Les Misérables”

ในหนังสือ “Moments of Silence: The Unforgetting of the October 6, 1976, Massacre in Bangkok” (ช่วงขณะแห่งความเงียบ: สภาวะลืมไม่ได้ จำไม่ลงของการสังหารหมู่ 6 ตุลาฯ 2519 ในกรุงเทพฯ) ธงชัย วินิจจะกูล ได้เอ่ยถึงบางส่วนของเนื้อเพลงว่า หลังออกจากคุก เพื่อนที่ออกจากป่าคนหนึ่งได้แนะนำให้เขารู้จักเพลงนี้ ซึ่งเขารู้สึกว่าทุกคำพูดและอารมณ์ของเพลงนี้สะท้อนความรู้สึกของคนรุ่น 6 ตุลาฯ ราวกับว่ามันเป็นเรื่องราวของการปฏิวัติที่ล้มเหลวในประเทศไทย (หน้า 100)

เกษียร เตชะพีระ ได้รู้จักเพลงนี้ในเวลาต่อมา เขาแปลเพลงนี้ออกมาเป็นภาษาไทยได้อย่างไพเราะ และรักษาอารมณ์อันโศกศัลย์ของเพลงไว้ได้อย่างน่าทึ่ง

ขอขอบคุณอาจารย์เกษียรที่อนุญาตให้โครงการ “บันทึก 6 ตุลา” ใช้บทแปลเพื่อประกอบการทำคลิปเพลงนี้
ขอขอบคุณคุณอรุณริสา พลโยธา ที่ช่วยทำคลิปนี้ขึ้นมา

.
Empty Chairs at Empty Tables

.
There's a grief that can't be spoken

There's a pain goes on and on

Empty chairs at empty tables

Now my friends are dead and gone

.
Here they talked of revolution

Here it was they lit the flame

Here they sang about 'tomorrow'

And tomorrow never came

.
From the table in the corner

They could see a world reborn

And they rose with voices ringing

And I can hear them now

The very words that they had sung

Became their last communion

On this lonely barricade at dawn!

.
Oh my friends, my friends forgive me

That I live and you are gone

There's a grief that can't be spoken

There's a pain goes on and on

.
Phantom faces at the window

Phantom shadows on the floor

Empty chairs at empty tables
Where my friends will meet no more

.

เก้าอี้ว่างโต๊ะร้างน้ำตาริน

.

ด้วยวิโยคโศกล้ำเกินคำกล่าว

ด้วยเจ็บปวดรวดร้าวมิรู้สิ้น

เก้าอี้ว่างโต๊ะร้างน้ำตาริน

เมื่อเพื่อนข้าดับต้นลับอำลา

.

คือที่นี้ที่พูดถึงการปฏิบัติ

คือที่นี้จุดไฟหัวใจกล้า

คือที่ร้อง “วันพรุ่งนี้” คงมีมา

เพียงแต่ว่าวันพรุ่งนี้ไม่มีเลย

.

จากเจ้าโต๊ะตัวซุ่มอยู่มุมห้อง

พวกเขาเห็นแสงทองส่องผ่าเผย

โลกทั้งใบเกิดใหม่ให้ชื่นเซย

เพื่อนลุกขึ้นร้องเย้ยเสียงกังวาน

ข้าได้ยินเสียงเพื่อนสะฝงเทือนหู

คำต่อคำพรั่งพรูเปล่งประสาน

กลายเป็นเพลงสวดส่งวิญญาณ

อยู่บนฐานที่มั่นอันเดียวดาย

.

โอ้เพื่อนรักโปรดให้อภัยข้า

ที่ยังมีชีวิตมาแต่เพื่อนหาย

ด้วยวิโยคโศกศัลย์เกินบรรยาย

ด้วยเจ็บปวดเหลือร้ายมิรู้พอ

.

พรายเงาหน้าไพล่มาที่หน้าต่าง

พรายเงาร่างทอดตนบนพื้นหอ
เก้าอี้ว่างโตะร้างน้ำตาคลอ
เพื่อนเพื่อนหนอแต่นี้ไปไม่พบกัน

.

#บันทึก6ตุลา #6ตุลา